

www.e-rara.ch

Homeri Ilias

Homerus

Lipsiae, 1828

ETH-Bibliothek Zürich

Shelf Mark: Rar 8126

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-31587>

Iliados rhapsōdia XXII.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

αι.
ώκειν.
δρον,
τόλων
ντων.
εύγοι
ντιο
σων.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Χ.

S V M M A R I V M.

Vterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem, a persequendo Apolline redeuntem, solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1 - 89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90 - 166). Inter haec Iuppiter, vicem Hectoris miseratus, tentatis fatorum lancibus, illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva, specie fratris Deiphobi, ad dimicandam hortatur (167 - 247). Ita heroes congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248 - 305). Tandem hunc, maxima contentione pugnantem, Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis, et religatum curra ad stationem navium raptat (306 - 404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405 - 515).

Ω
 ἰδρ
 κελ
 τεix
 Ext
 Tli
 αὐτ
 αὐτ
 ἔγν
 ἦ ν
 οἱ δ
 οὐ
 ἔβλ
 ἐνθ
 γαῖ

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Χ.

Ἑκτορος ἀναίρεσις.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφνύσθες, ἥντε νεβροῖ,
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκρόντο τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὅμοισι κλίναντες.
Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μέναι ὅλοη Μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαϊάων. 5

Τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσιν διώκεις,
αὐτὸς Θνητὸς ἔων θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νῦ πώ με
ἔγνωσ, ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἄσπερχές μενεαίνεις. 10
ἢ νῦ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὐς ἐφόβησας,
οἳ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιᾷσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔβλαψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὁδάξουσιν, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

- κῦν δ' ἐμέ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
 ῥῆιδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.
 20 ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναιμις γε παρείη.
 "Ὡς εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 σευάμενος, ὥςθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο.
 ὥς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
 25 Τὸν δ' ὁ γέρων Πριάμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 παμφαίνωνθ', ὥστ' ἄστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ.
 ὄντε κύν' Ωρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν.
 30 λαμπρότατος μὲν ὅδ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 ὦμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσίν,
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει,
 35 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
 ἐστήκει, ἔμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι.
 τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς.
 "Ἐκτορ, μὴ μοι μένε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτοιο
 οἷος ἀνενθ' ἄλλον, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης.
 40 Πηλεΐωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 σχέτλιος! αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
 ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν,
 45 κτείνων, καὶ περναῖς νήσων ἔπι τηλεδαπύων.
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,

οὐ δύναμαι ἰδεῖν, Τρώων εἰς ἄστρῳ ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόῃ τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῷ, ἣ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 5α
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοῖ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης, Ἀχιλλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὕφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ', ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δῦσμορον, ὃν ὅρα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ· 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλὴ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἱᾶς τ' ὀλλυμένους, ἐλκηθείσας τε θυγάτρας,
 καὶ θαλάμους κεραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 ἐλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χειρὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτησιν θύρῃσιν
 ὠρησται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεῖ χαλκῷ
 τύψας, ἢ βαλὼν, ὄρεθῶν ἐκ θυμὸν ἔληται,
 οὓς τρεφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πιδόντες, ἀλύσσοντες πέρι θυμῷ, 70
 κείσοντ' ἐν προθύροισι. νῶν δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 Ἀρηϊκταμένῳ, δεδαῖγμένῳ ὀξεῖ χαλκῷ,
 κῆσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανάοντι περ, ὅ,τι φανήη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη, πολίων τε γένειον,
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75

τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.

Ἦ ὅς ὁ γέρων, πολυὺς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο
χερσίν,

τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,

80 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρωφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν·

καὶ μιν δακρυχέουσ' ἔπειτα πτερόεντα προσήυδα·

Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλέησον

αὐτήν! εἵποτε τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,

τῶν μνηῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα,

85 τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἵστασο τοῦτῳ·

σχέτλιος! εἵπερ γὰρ σε κατακτάνη, οὗ σ' ἔτ' ἔγωγε

κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,

οὐδ' ἄλοχος πολύδαρος· ἀνενυθε δὲ σε μέγα νῶϊν

Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.

90 Ὡς τῷγε κλαίοντε προσανδήτην φίλον νείον,

πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον·

ἀλλ' ὄγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.

ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέσσειρος ἄνδρα μένησιν,

βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'· ἔδω δέ τέ μιν χόλος αἰνός·

95 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλίσσόμενος περὶ χειρῇ·

ὥς Ἐκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,

πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι φαεινὴν ἄσπιδ' ἐρείσας.

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,

100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,

ὃς μ' ἐκέλευε Τρῳαὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι

νύχθ' ὑποτήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς·

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·

νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι Τρώας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μήποτε τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο.
 Ἐκτὼρ ᾗφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 ἄντην ἢ Ἀχιλλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἢ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι εὐκλείως πρὸ πόλης. 110
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
 καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ, 115
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἣτ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἅλλ' ἀποδάσασθαι, ὅσσα πτόλις ἦδε κέκευθεν.
 Τρῳαὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι. 120
 [κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.]
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδὲ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
 αὐτῶς, ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν ποῖς νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαρίζεσθαι, ἅτε παρθένος ἡΐθεός τε,
 παρθένος ἡΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτι τάχιστα
 εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130
 Ὡς ᾤσμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 Ἴσος Ἐνυαλίῳ, κορυθαῖκι πτολεμιστῇ,
 Iliad. II. Q

- σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινὴν· ἄμφι δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ
 135 ἢ πυρὸς αἰθομένου, ἢ ἡελίου ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ' ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὅπλισω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
 ἥντε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 140 ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 ἥ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσσε δ' Ἐκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
 τεῖχος αἶεν ὑπὲκ κατ' ἄμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
 κρουνῶ δ' ἱκανὸν καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινηέντος.
 ἥ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἄμφι δὲ καπνὸς
 150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὥς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἥ δ' ἐτέρη θέρει προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ,
 ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρουστάλλω·
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
 καλοὶ, λαΐνιοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
 155 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαὶ τε θύγατρες,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφρευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἁμείνων
 καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερῆιον, οὐδὲ βοείην
 160 ἀρνύσθη, ἄτε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.

ὥς δ' οὐτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ρίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κείται ἀεθλον,
ἢ τρίπος ἢ ἑ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·

ὥς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην 165

καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρῳντο.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

ᾧ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τείχος

ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ

Ἔκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκκει, 170

Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτὲς

ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲς ἐ δῖος Ἀχιλλεύς

ἄστν πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.

ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,

ἢ μιν ἐκ θανάτοιο σώσωμεν, ἢ μιν ἤδη 175

Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἔόντα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες!

ἄνδρα θνητὸν ἔόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180

ἔρδ'. ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα

Ζεὺς·

θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νῦν τι θυμῷ

πρόφρονι μυθήομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·

ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει. 185

ᾧ εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμανῦϊαν Ἀθήνην·

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα.

Ἔκτορα δ' ἄσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.

ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,

- 190 ὄρσας ἔξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγχεα καὶ διὰ βήσσας·
 τὸν δ' εἵπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρῃ·
 ὥς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Λαρδανιάων
 195 ἀντίον αἵξασθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους,
 εἰ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν·
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθόγῃ
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 200 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὐθ' ὁ διώκειν·
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι·
 πῶς δὲ κεν Ἐκτωρ Κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὃς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα·
 205 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλενα·
 μήτις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
 210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβὼν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἰσιμονῆμαθ',
 ὄχετο δ' εἰς Αἶδαο· λίπεν δὲ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 215 ἄγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, παίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι, προτὶ νῆας,
 Ἐκτορα δηρώσαντε, μάχης αἰὼν περ ἔοντα.

οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάργος Ἀπόλλων, 220
προπροκυλινδόμενος πατρός Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ μελὶς χαλκογλῶχινος ἐραιοθεῖς. 225
ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἔκτορα δῖον,
Δηϊφόβω εἰκυῖα δέμας καὶ ἄτειρέα φωνήν·

ἄγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥθεῦ', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὥκως Ἀχιλλεύς,
ἄστν πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων. 230
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Δηϊφοβ', ἦ μὲν μοι τοπάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωπῶν, οὗς Ἐκάβῃ ἡδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
ὅς ἔτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἦθεῦ', ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ', ἐξείης γουνοῦμενοι, ἄμφι δ' ἑταῖροι, 240
αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδὲ τι δούρων
ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
νοῦ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται 245
νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἦ κεν σῶ δουρὶ δαμήῃ.

Ὡς φάμεν, καὶ κερδοσύνην ἡγήσατ' Ἀθήνη.

- οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 250 Οὐδ' ἔτι, Πηλεΐος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τοπάρους περ-
 τοῖς περὶ ἅστυ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδὲ ποτ' ἔτιλη
 μέναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνῆκεν,
 στήμεναι ἀντὶ σέο· ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλοίην.
 ἀλλ' ἄγε, δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 255 μάρτυροί ἐσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιδῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώῃ καρμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεύ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέξῃς.
 260 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

- Ἴκτορ, μὴ μοι, ἄλιστα, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες δμύφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
 265 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
 ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἀρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἄρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρεὶ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 270 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔγχει ἐμῷ δαμνία· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖται δολιχόσκιον ἔγχος·
 καὶ τὸ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἴκτωρ·
 275 ἔξετο γὰρ προῖδῶν, τὸ δ' ὑπέριπτατο χάλκεον ἔγχος

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγῃ· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ διδου, λάθε δ' Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

Ἥμῃσθεσσι, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλ-
 λεῦ,

ἐν Διὸς ἡείδης τὸν ἑμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε· 280

ἀλλὰ τις ἀρτιεπὶς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λύθωμαι,
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι, μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμᾶῳτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον, 285
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἑμὸν ἔγχος ἄλυναι
 χάλκεον! ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χροῦ πᾶν κομίσαιο.
 καὶ κεν ἑλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
 σέο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 290
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάρμαρτεν·
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ, χῶσατο δ' Ἐκτωρ,
 ὅτι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χεῖρός·

στῆ δὲ κατηγήσας, οὐδ' ἀλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
 Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν αὔσας,
 ἦτε μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295

Ἐκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσαν·

Διήφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάρμην ἦρωα παρῆναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἄνευθεν, 300
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τότε φίλτερον ἦεν
 Ζηνὶ τε καὶ Διὸς νιῇ, Ἐκηβόλῳ, οἱ με πάρος γε
 πρόσφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με Μοῖρα κυχάνει·

- μὴ μὰν ἄσπονδι γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 305 ἀλλὰ μέγα ὄξας τι καὶ ἔσσομένοισι πνυθέσθαι.
 Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὄξύ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε.
 οἴμησεν δὲ αἰεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετέης,
 ὅς τ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
 310 ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν.
 ὥς ἔκτωρ οἴμησε, τινάσσων φάσγανον ὄξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέροισι κάλυπεν
 καλόν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαινή,
 315 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
 χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἶος δ' ἀστήρ εἴσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ·
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 πάλLEN δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν ἔκτορι δίῳ,
 εἰσορῶν χρῶα καλόν, ὅπῃ εἴξει μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τεύχη,
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ', ἥ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
 325 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὄλεθρος·
 τῇ δ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δίος Ἀχιλλεύς·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελή τάμε χαλκοβύρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιέλποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 330 ἤριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπεύξατο δίος Ἀχιλλεύς·
 Ἐκτορ, ἅτάρ που ἔφης, Πατρόκλῃ ἔξεναρτίζων,
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίξω νόσφιν ἔοντα.

νήπιε· τοιοῦ δ' ἀνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη, 335
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἶωνοὶ
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκῆων,
 μὴ με ἕα πυρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν· 340
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο,
 δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με
 Τρῶες καὶ Τρώων ὄλοχοι λελεύχωσι θανόντα.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

μὴ με, κύον, γούνων γουνάξω, μηδὲ τοκῆων! 345
 αἶ γάρ πω αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη,
 ὧμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 ὥς οὐκ ἔσθ', ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 οὐδ' εἴ κέν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνῶγοι
 Δαρδανίδης Πριάμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἶωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.

Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
 ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς·
 φράξω νῦν, μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἑσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν· 360

“Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
 ψυχὴ δ’ ἐκ ῥεθέων παταμένη Αἰδόςδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γοῶσα, λιποῦσ’ ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς·

565 Τέθναθι· Κῆρα δ’ ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἥδ’ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
 καὶ τόγ’ ἀνενυθεν ἔθηχ’, ὃ δ’ ἀπ’ ὤμων τεύχε’ ἐσύλα
 αἱματόεντ’· ἄλλοι δὲ περὶ δραμον νῆες Ἀχαιῶν,

570 οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγχιτὼν
 “Ἐκτορος· οὐδ’ ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 ὥςδε δέ τις εὔτεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

“Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
 “Ἐκτωρ, ἥ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

575 “Ὡς ἄρα τις εὔτεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς·
 τὸν δ’ ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ’ ἀγόρευεν·

“Ὡ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐπειδὴ τόνδ’ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

580 ὅς κακὰ πόλιν ἔρρεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
 εἰ δ’, ἄγετ’, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὅφρα κέ τι γινώμεν Τρώων νόον, ὅντιν’ ἔχουσιν·
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
 ἥ ἐ μένειν μεμῶσιν, καὶ Ἐκτορος οὐκέτ’ ἐόντος.

585 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαντος, ἀθαρπτος,
 Πάτροκλος· τοῦ δ’ οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ’ ἂν ἔγωγε
 ζωοῦσιν μειώω, καὶ μοι φίλα γούνατ’ ὀρώρῃ.
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ’ εἰν Αἶδαο,

αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείθι φίλον μεμνήσομαι ἑταίρου. 390
 νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἐπιγλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἡρώμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφρομεν Ἑκτορα δῖον,
 ὃ Τρῶες κατὰ ἕστυ, θεῶ ὣς, εὐχετόωντο.

Ἥ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα. 395

ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἔς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἔς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνὰ τε κλυτὰ τεύχε' αἶψας,
 μάστιξεν δ' ἑλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 400

τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κορίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πύλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κοίτησιν
 κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν αἰκλίσσασθαι ἔη ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405

τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἑρρύψε καλύπτειν
 τηλόσε· κόκυσεν δὲ μάλ' αὖ μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.

ἤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κοκκυῶ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἕστυ·
 τῷ δὲ μάλιστα ἄρ' ἦν ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 410

Ἥλιος ὀφρυύεσσα πυρὶ σμίνχοιτο κατ' ἄκρης.

λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,

ἔξελθῆν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.

πάντας δ' ἑλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,

ἔξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415

Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἐάσατε, κηδόμενοι περ,

ἔξελθόντα πόλλης, ἐκείθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

λίσσωμαι ἄνδρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,

ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἥδ' ἐλεήσῃ
 420 γῆρας. καὶ δὲ νῦ τῷδε πατὴρ τοιόςδε τέτιται,
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγ' ἔθηκεν.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 425 ὥς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἀΐδος εἴσω,
 Ἕκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν!
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντές τε, μυρομένῳ τε,
 μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός·
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολλοί.
 430 Τρωῆσιν δ' Ἑκάβῃ ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·

Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νῦ βείλομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 εὐχολὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσιν τ' ὄνειαρ,
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 435 δειδέχατ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
 ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κιχάνει.

Ὡς ἔφατο κλαίουσα· ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
 Ἕκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγεῖλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
 440 ἀλλ' ἦγ' ἰστὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῦ,
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἕκτορι θερμα λoετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι·
 445 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λoετρῶν
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

τῆς δ' ἐλελίχθη γυνίᾳ, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·

ἥ δ' αὖτις δρωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·

Δεῦτε, δύνω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450

αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον· ἐν δ' ἔμοι αὐτῇ

στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δέ γούνα

πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Προϊάμοιο τέκεσσιν.

αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

δείδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα διὸς Ἀχιλλεύς, 455

μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,

καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,

ἥ μιν ἔχεσθ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν,

ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων.

Ὡς φασμένη μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση, 460

παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.

αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὄμιλον,

ἔστη παπτήνας ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν

ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι

ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465

τὴν δέ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·

ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δέ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.

τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖς δέσματα σιγαλόεντα,

ἄμπνυκα, κεκρύφαλόν τ' ἡδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,

κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χροσσή Ἀφροδίτη, 470

ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἡγάγεθ' Ἐκτωρ

ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.

ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ὕλις ἔσταν,

αἶ ἔ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀνυζομένην ἀπολέσθαι.

ἥ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθ' ἡ, 475

ἀμβλήδην γοώουσα, μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν·

- Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἵη ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
 ἀμφοτέροισι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση,
 480 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
 δύςμορος αἰνόμερον· ὥς μὴ ὥφελλε τεκέσθαι!
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἶδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγεροῖ ἐνὶ πένθει λείπεις
 κήρην ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 485 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τοῦτ' ἔσσειαι,
 Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος·
 ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τοῦτ' ἔσσειαι γέ πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσουντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
 490 ἡμᾶρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθῃσιν·
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δὲ τ' ἀνείσι παῖς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν,
 495 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηεν.
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 ἔρ' οὔτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν.
 δακρυόεις δὲ τ' ἀνείσι παῖς ἐς μητέρα κήρην,
 500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχέων,
 εὔδεσ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 505 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν,

Ἀστυάναξ, ὃν Τρώες ἐπὶ κλισίῃσι καλέονσιν·
 οἷος γὰρ σφιν ἔρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται, 510
 γυμνόν· ἅτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῃ,
 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
 ὧς ἔφατο κλαίονσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

